

॥ रुद्रसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पञ्चादयः - २४)

परि॑ णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिर्वृ॑णक्तु परि॑ त्वे॒षस्य॑ दु॒र्मति॑र॒घा॒योः। अव॑
स्थि॒रा म॒घव॑द्भ्यस्तनुष्व॒ मी॒ढ्वस्तो॒काय॒ तन॑याय मृडय।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पञ्चादयः - २३-२४)

स्तु॒हि श्रु॑तं ग॒र्त॒सदं॑ यु॒वानं॑ मृ॒गं न भी॒ममु॑प॒हृ॒तुमु॑ग्रम्। मृ॒डा
ज॒रि॒त्रे रु॒द्र स्तवा॑नो अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मन्नि॑ व॒पन्तु॑ सेनाः॑।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ४ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - १० / पञ्चादयः - २४-२५)

मी॒ढुष्ट॑म् शि॒व॒तम॑ शि॒वो नः॑ सु॒मना॑ भव। प॒र॒मे वृ॒क्ष आ॒युधं॑
नि॒धाय॒ कृत्तिं॑ वसा॑न आ च॒र पि॒नाकं॑ बिभ्र॒दा ग॑हि।

(तैत्तिरीयारण्यके प्रपाठकः - ४ / अनुवाकः - ५ / पञ्चादयः - १८)

अ॒र्ह॑न्बिभ॒र्षि सा॒य॑कानि॒ धन्वा॑। अ॒र्हं नि॒ष्कं य॑ज॒तं
वि॒श्वरू॑पम्। अ॒र्हं नि॒द॒न्द॒यसे॒ विश्व॑म॒भुव॑म्। न वा
ओ॒जी॒यो रु॒द्र त्वद॑स्ति।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - ३ / अनुवाकः - १४ / पञ्चादयः - २४)

त्वम॑ग्रे रु॒द्रो असु॑रो म॒हो दि॒वस्त्व॑ श॒र्धो मा॒रुतं॑ पृ॒क्ष ई॒शिषे॑।
त्वं वा॒तैर॒रु॒णैर्या॑सि शङ्ग॒यस्त्वं॑ पू॒षा वि॑ध॒तः पा॑सि॒ नु त्मना॑॥
आ वो॒ राजा॑नमध्व॒रस्य॑ रु॒द्रः हो॒ता॒रः स॒त्य॒य॒जः रो॑द॒स्योः।
अ॒ग्निं पु॒रा त॑नयि॒लो॒र॒चित्ता॒द्धि॒रण्य॑रूपम॒वसे॑ कृणुध्वम्॥

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | [Credits](#)